

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om teknisk samarbejde med udviklingslandene.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 144) findes i tidenden sp. 4915).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 91 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af katastrofeværn og offentligt redningsvæsen [af Morten Lange m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXI) findes i tillæg A. sp. 2265, fremsættelsen i tidenden sp. 4692).

Sagen sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Efter den lutrende prøvelse, som valget i 1964 var for SF, fremtrådte der heraf en omend lidt reduceret gruppe, som i det forløbne halvandet år har gjort sig fortjenstfuldt bemærket ved at fremsætte mange fornuftige ideer, ja, endog ved at fremsætte forslag til folketingsbeslutning af et tankevækkende indhold. Det må derfor for den velvillige iagttager virke som et næsten ødelæggende chok at se dette forslag til beslutning, et sådant tilbagefald. Forslaget er jo rent emotionelt betonet. Det hviler på en afsmitning af et had, nedarvet fra en ikke for fjern kommunistisk fortid, til militæret, i hvert fald det danske, og en postuleret kombination, alt for nær kombination, mellem militæret og det civile forsvar. Tør jeg gøre den personlige bemærkning, at det har været mig en sorg, at netop

det ærede medlem hr. Morten Lange var ordfører. Det er jo en velbegrundet og almindelig opfattelse, at hr. Morten Langes intelligenskvotient ligger over gennemsnittet i SF og også uden for SF.

Forslaget bygger vel på den til grundliggende opfattelse, at enhver militær konflikt indebærer den totale ødelæggelse af Danmark med fuldtræffere af A- og B-bomber på hver eneste dækningsgrav, således at selve udbruddet af konflikten er signalet til det kollektive selvmord. Det er en besynderlig opfattelse, som kun deles af et opfanatiseret mindretal. Det centrale i dette forslag er jo de fire sidste ord i punkt 6: det særlige civilforsvar nedlægges. Jeg tror, jeg tør sige, at skulle en konflikt ramme Danmark direkte eller indirekte, så vil forslagsstillerne være glade for, at dette forslag bliver nedstemt. Hvorfor tror man, at der i en række lande anvendes store omkostninger på opbygningen af et civilforsvar? Naturligvis fordi dets værdi er dokumenteret. Jeg kan for Danmarks vedkommende blot henvise til atomoplysningsudvalgets betænkning.

Man rejser det spørgsmål, om civilforsvaret da ikke skaber en falsk sikkerhedsfølelse. Jeg tror det ikke. Jeg tror, civilforsvaret betyder en reel beskyttelse i mangfoldige tilfælde, og jeg vil gerne understrege, at civilforsvaret bestandig bestræber sig for at understrege sin egen begrænsning og i hvert fald ikke medvirker til at skabe en falsk tryghedsfølelse. Jeg vil også gerne pege på den indsats, civilforsvaret gennem årene har gjort under fredsforhold i anledning af katastrofer; jeg nævner eksplosionen på Valby gasværk og kunne nævne mange andre. Jeg nævner det for at understrege, at civilforsvaret allerede løser den opgave, forslagsstillerne har tiltænkt det foreslåede katastrofeværn. Det, forslaget indebærer, vil være en ødelæggelse af civilforsvarets muligheder under krig. Jeg forstår det derhen, at man ønsker både at afskaffe varslingsystemet og de allerede opførte beskyttelsesrum.

Jeg ved, der er én betragtning, man møder; det er denne: kan civilforsvaret af en potentiel fjende blive betragtet som et militært hjælpekorps og behandlet derefter? Jeg erkender, der kan rejses et problem, en diskussion herom, men jeg vil